

Říkala mojí báby bába,
ten, kdo chce mořit švába,
nesmí se dát, aby s ním píva pil.

Tohle přísloví dobře známe,
málo však o něj dbáme,
báby už spí a nám déšť paměť smyl.

Ten, kdo mě loni bil, dnes víno by se mnou pil,
nekáře lháře, kdo s lháři žil.

Jó, říkala mojí báby bába,
když v studni sedí žába,
dbej, tím víc dbej, abys čistou vodu pil.

To je ten džbánek, co ti synku chci dát.
Je na něm strom a živý pramen a na srázu hrad.
Až ten džbán zdvihneš ke rtu,
lež pošli k čertu, jak tvého děda děd.
Chraň si ten džbán, žízeň utišíš hned.
Laj laj laj, lalalalalaj, lalalalalaj, lalalalalaj.
Chraň si ten džbán, žízeň utišíš hned.

Říkala mojí tetky teta,
je stará pravda světa,
že Belzebub je pánem pouze much.

Přísloví dobře známe,
málo však na ně dáme,
slábne nám sluch, zato máme plný břuch.

Ten, kdo mě loni bil, dnes víno by se mnou pil,
nekáře lháře, kdo s lháři žil.

Jó, říkala mojí tetky tetka,
tretka je vždycky tretka.
Řeč předčí meč, a lháře káře Bůh.

To je ta mísa, co ti dcerko chci dát,
je na ní prsten a růže a na srázu hrad.
Měl svět rád, kdo ho maloval,
a z pověstí znal, co je svatý grál.
Chraň si ten dar, z mísy utišíš hlad.
Laj laj laj, lalalalalaj, lalalalalaj, lalalalalaj.
Chraň si ten dar, z mísy utišíš hlad.

Říkala mojí báby bába,
ten, kdo chce mořit švába,
nesmí se dát, aby s ním píva pil.

Přísloví dobře známe,
málo však na ně dbáme,
báby už spí a nám déšť paměť smyl.

Ten, kdo mě loni bil, dnes víno by se mnou pil,
nekáře lháře, kdo s lháři žil.

Jó, říkala mojí tetky tetka,
tretka je vždycky tretka.
Řeč předčí meč, a lháře káře Bůh.